

متن پرسش

سلام علیکم: آیا با توجه به دعای سحر و اعمال ماه مبارک که در راس آنها روزه است، می‌توان گفت ماه رمضان ماه نظر به اسماء الهی و حضور در عالم اسماء الهی است ویژه رویکردی که دعای سحر دارد و ما هم در روزه نظر به مقام غنای حضرت حق می‌کنیم و به نحوی خودش یک الگوی سبک زندگی و حیات اجتماعی مومنانه و شهر ایمانی است که در آن بوسیله آزادی بندگی و نظر و حضور به اسماء الهی، نظم اختیاری و عزم ایمانی در سطح جامعه می‌تواند شکل بگیرد و برنامه های شریعت الهی پیاده گردد و مفاصد زدوده شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا که نه. ماه، ماه ضیافت الهی است یعنی میزبان که حضرت حق باشد ما را دعوت کرده است تا از آنچه به میهمانش می‌خواهد عطا کند، به میان آورد. در حالی که او همچنان که در دعای جوشن کبیر می‌خوانید اسماء حسنائی است با چنین وسعتی. یعنی بنا دارد بنده‌ی خود را آماده کند تا بر او رُخ بنمایاند و اسماء حسنائی خود را از در و دیوار وجود، همچون تابلویی که زیبایی‌ها را به نمایش می‌آورد، به ظهور آورد و در یک کلمه ماه گشودن جهانی است در مقابل ما که دیگر دنیای کمیت‌ها همه‌ی افق جان انسان را اشغال نکند و حضور در جهان کیفی از ما دریغ گردد. بنا نیست به جهان دیگری کوچ کنیم، بنا است با افقی که کیفیت‌ها در مقابل ما می‌کشایند، همه‌چیز را با وجه حَقّانی آن بنگریم. و این یعنی آن که خدا به استقبال بندهاش آمده به همان معنایی که وعده داده است: «سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّ الْحَقَّ ۖ أَوْلَمَ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» (فصلت/۵۳) به زودی آیات خود را در آفاق و در جان خودشان نشان‌شان می‌دهیم تا آنجایی که برای آن‌ها مشخص شود جز حق در صحنه نیست، آیا این کافی نیست براین‌که پروردگار تو در هر چیزی مشهود است؟ موفق باشید